

CEREMONIA DE IMPOSICIÓN DE CONDECORACIONES

11 de octubre de 2019

Palabras del Embajador

Distinguidas Señoras, distinguidos Señores:

El acto que nos congrega es un reconocimiento debido. Con solemnidad y sobriedad, a la manera castellana, rendimos tributo a la trayectoria vital y a las obras de seis insignes hijos de Polonia, tres mujeres y tres hombres, que reúnen entre sus considerables méritos unos fuertes lazos personales, intelectuales y afectivos, con España. Nuestros laureados descuellan en sus respectivos campos de actividad como referentes de autoridad indiscutibles. Sus destacadas aportaciones abarcan las letras, las artes, la investigación, la creación, la docencia y la promoción de jóvenes talentos.

Las condecoraciones que Su Majestad el Rey Don Felipe VI ha tenido a bien concederles, y que nos cumple el honor de imponerles hoy en Su nombre, retribuyen unos servicios ejemplares y admirables. Reciben ustedes estas distinciones a título personal. Pero ustedes representan también a numerosos polacos que tienen en España, en su lengua y en su cultura, su vivero primordial, el hábitat donde reflexionan, sueñan, se angustian y se solazan con la naturalidad que depara lo que a uno le es propio. Esos otros compatriotas vuestros quedan en cierta medida comprendidos en este acto.

Celebramos esta ceremonia con ocasión de la recepción en Polonia con motivo de la fiesta nacional de España. El reconocimiento que les tributamos encuentra un acomodo idóneo en una festividad que honra el pasado, alienta el presente y contribuye a perfilar el porvenir de nuestra Patria, una Patria que ustedes cordialmente han hecho también suya. Lo hacemos en el año del centenario del restablecimiento de las relaciones diplomáticas entre España y Polonia, lo que dota de un especial realce a este aniversario feliz.

Por razones de tiempo no me es dado extenderme en la glosa de los numerosos méritos que adornan a nuestros distinguidos galardonados. Les ruego sepan disculparme.

Permítanme, con todo, unas referencias telegráficas sobre cada uno de ellos:

-Beata Baczyńska es catedrática y directora del Departamento de Filología Románica de la Universidad de Breslavia (Wroclaw). Especialista en Calderón de la Barca, una de las cimas del teatro universal, varias de cuyas obras ha traducido al polaco, ha presidido durante años la importante Asociación de hispanistas de Polonia.

-Zofia Marzec ha ejercido la docencia en la Facultad de Iberística de la Universidad de Varsovia donde ha dirigido el Instituto de Estudios ibéricos e iberoamericanos. Es una autoridad en historia del pensamiento, de la literatura, de la cultura y de la religión en España e Iberoamérica.

-Wiaczesław Nowikow es catedrático de lingüística española en la Universidad de Łódz. Su labor académica constituye un manantial caudaloso del que beben las nuevas generaciones de hispanistas en Polonia. Desde abril de 2016 es académico correspondiente de la Real Academia Española, el primero en Europa Central y Oriental.

-Elżbieta Penderecka preside la Fundación Beethoven, responsable de uno de los principales festivales de música en Europa que desde hace 22 años atrae a Varsovia a los más prestigiosos directores, solistas y a las principales orquestas del mundo. Mantiene una colaboración antigua, estrecha y fecunda con múltiples instituciones musicales españolas. Es una de las principales difusoras de la gran obra de su marido, el maestro Krzysztof Penderecki, especialmente entre jóvenes talentos musicales.

-Kazimierz Sabik es catedrático emérito de literatura española en la Universidad de Varsovia y uno de los mayores cervantistas polacos. Profundo conocedor del Siglo de Oro español, ha contribuido decisivamente a la recepción en Polonia de las obras de Cervantes y de otros autores clásicos españoles.

-Józef Wilkoń es pintor y escenógrafo. Sus ilustraciones del Quijote, de una maestría y penetración psicológica sobresalientes, lo sitúan entre los más luminosos recreadores de esta cumbre de la literatura universal. De ello dan muestra elocuente los dos carteles que adornan esta sala, cedidos generosamente para anunciar las lecturas públicas de la obra en la Universidad de Varsovia.

Distinguidos laureados,

Han hecho ustedes de la excelencia un hábito. Su quehacer es para nosotros norte y guía. Reconocidos y agradecidos, les animamos a que sigan predicando con su esfuerzo creativo y a que continúen dando fruto abundante. Nos honramos en saberles entre los hijos de esa España, cantada por Borges, “de la hombría de bien y de la caudalosa amistad...madre de ríos y de espadas y de multiplicadas generaciones, incesante y fatal”; esa España nuestra, “camisa blanca de esperanza”, que por tantas y tan poderosas razones es también la suya y que hoy les honra complacida.

Muchas gracias.

UROCZYSTOŚĆ NADANIA ODZNACZEŃ

11 października 2019 r.

Wystąpienie Ambasadora Hiszpanii

Szanowne Panie, Szanowni Panowie,

Zebrałiśmy się dzisiaj, by wyrazić nasze uznanie. Uroczycie, bez pompy, po kastylijsku, składamy hołd życiowej drodze i dziełu sześciorga wybitnych Polaków, trzech kobiet i trzech mężczyzn, którzy wśród swych wielu zalet mają silne osobiste związki, intelektualne i emocjonalne, z Hiszpanią. Odznaczeni wyróżniają się jako bezsprzeczne autorytety w obszarach swej działalności. Wnieśli wybitny wkład do literatury, sztuki, badań naukowych, do wyszukiwania, kształcenia i promowania młodych talentów.

Odznaczenia, którymi Jego Królewska Mość uznał za stosowne Państwa wyróżnić, a które mamy zaszczyt nadać w Jego imieniu, są nagrodą za przykładną i podziwu godną pracę. Zostały przyznane każdemu z Państwa osobiście. Ale przecież reprezentują Państwo także tych licznych Polaków, dla których Hiszpania, jej język i kultura, jest macecznikiem, jest habitatem, w którym rozmyślają, snują marzenia, smucą się i bawią tak naturalnie, jak kto, kto jest u siebie. Tych innych Polaków też włączamy w jakiś sposób w tę uroczystość.

Zbiega się ona z przyjęciem z okazji święta narodowego Hiszpanii w Polsce. Doskonale wpisuje się w to święto, które oddaje hołd przeszłości, pokrzepia teraźniejszość i przyczynia się do kształtowania przyszłości naszej ojczyzny, ojczyzny, którą i Państwo z serca uczynili własną. Odbywa się w roku stulecia przywrócenia stosunków dyplomatycznych między Hiszpanią i Polską i dodaje tej radosnej rocznicy szczególnego blasku.

Ograniczony czasem nie pozwala mi wyliczyć wszystkich zasług naszych wybitnych gości. Proszę, by zechcieli mi Państwo wybaczyć.

Pozwolę sobie jednak przedstawić każdą z tych osób w telegraficznym iście skrócie:

-Beata Baczyńska jest profesorem i dyrektorem Instytutu Filologii Romańskiej Uniwersytetu Wrocławskiego. Specjalizuje się w Calderonie de la Barca, jednym z geniuszy teatru powszechnego, którego niektóre sztuki przetłumaczyła na język polski. Jest też wieloletnią przewodniczącą Polskiego Stowarzyszenia Hispanistów.

-Zofia Marzec wykładała w Katedrze Iberystyki Uniwersytetu Warszawskiego, kierowała Instytutem Studiów Iberyjskich i Iberoamerykańskich. Jest uznanym autorytetem w dziedzinie historii filozofii, literatury i religii Hiszpanii i Ameryki Łacińskiej.

-Wiaczesław Nowikow jest profesorem lingwistyki hiszpańskiej na Uniwersytecie Łódzkim; kolejne pokolenia polskich hispanistów wiele zawdzięczają jego ogromnej wiedzy. Od 2016 roku członek korespondent Królewskiej Akademii Hiszpańskiej, pierwszy z Europy Środkowej i Wschodniej.

-Elżbieta Penderecka kieruje Fundacją im. Ludwiga van Beethovena, organizującą jeden z głównych festiwali muzyki w Europie, który od 22 lat przyciąga do Warszawy najwybitniejszych dyrygentów, solistów i najważniejsze orkiestry świata. Pozostaje w wieloletniej, bliskiej i owocnej współpracy w wieloma instytucjami muzycznymi Hiszpanii. Jest jedną z głównych propagatorek wielkiej twórczości swego męża, maestro Krzysztofa Pendereckiego, szczególnie wśród młodych muzycznych talentów.

-Kazimierz Sabik jest emerytowanym profesorem Uniwersytetu Warszawskiego, znawcą literatury hiszpańskiej, specjalizującym się w twórczości Cervantesa. Będąc wnikliwym znawcą hiszpańskiego Złotego Wieku, przyczynił się zasadniczo do recepcji dzieł Cervantes i innych klasyków hiszpańskich w Polsce.

-Józef Wilkoń jest malarzem i scenografem. Jego ilustracje do *Don Kichota*, mistrzowskie i niezwykle przenikliwe psychologicznie, sytuują go wśród najświetniejszych ilustratorów tego arcydzieła literatury światowej. Wymownym tego świadectwem są dwa wiszące w tej sali plakaty, użyte nam wspaniałomyślnie, by zapowiedzieć publiczne czytanie powieści na Uniwersytecie Warszawskim.

Szanowni odznaczeni.

Uczynili państwo obyczaj z doskonałości. Państwa dokonania są dla nas kompasem i przewodnikiem. Pełni uznania i wdzięczności zachęcamy, by nie ustawiali państwo w swej twórczej pracy i by ta praca nadal dawała obfity plon. Jest dla nas zaszczytem, że są Państwo częścią Hiszpanii, o której Borges pisał, że to kraj 'porządnych ludzi i szczodrej przyjaźni... matka rzek i szpad i wielokrotnych pokoleń, nieustająca i nieuchronna". Hiszpanii nam drogiej, „białej koszuli nadziei”, która z tyłu i tak ważnych powodów jest też Państwa Hiszpanią i dziś z radością Państwa honoruje.

Bardzo dziękuję.